

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (حواله)

تعريف و احكام

جلسه ۱

استاد وافی

● تعريف حواله:

به عهده گرفتن مال توسط کسی که ذمه اش مشغول است به مثل آن مال، به نفع محیل. مانند اینکه: محمد (محیل) ۱۰۰ تومن بدهکار است و این ۱۰۰ تومن را به علی (محال علیه) حواله میدهد و ذمه او به مثل ۱۰۰ تومن مشغول می شود به نفع محمد، در این صورت طلبکار (محتال) باید از علی طلب خود را مطالبه کند نه محمد.

● ارکان حواله:

محیل: بدهکار اصلی

محال علیه: بدهکار دوم یا بریء

محتال: طلبکار

محال به: مال

نظر شهید ثانی: لزومی ندارد که حتما محال علیه، ذمه اش مشغول باشد. در صورتی که دین را محال علیه قبول کرد ذمه اش مشغول می شود والا فلا.

● احكام حواله:

۱. رضایت سه جانبه محیل و محتال و محال علیه. نکته: اگر محال علیه بریء باشد، رضایتش شرط است، اما اگر بدهکار باشد در شرط بودن یا نبودن رضایت، اختلاف است اما بهتر آن است که گفته شود رضایت او شرط نمی باشد زیرا مانند وکالت دادن به شخص دیگری، نیاز نیست بدهکار را راضی کنیم.

مرکز مجاز امام صادق (ع)

نکته: اگر بدهکاری بر سر دو جنس باشد و محتال به غیر از جنس خود بر چیز دیگری راضی نمی شود، در این صورت می توان گفت رضایت محال علیه شرط است.

نکته: اگر رضایت محال علیه را شرط بدانیم، رضایتش به اندازه محیل و محتال نمی رسد؛ زیرا:

ایجاب به عهده محیل است و قبول به عهده محتال است و تمام شرایط عقد لازم در اینجا واجب است. ImamSadiq.tv

نکته: تمام گفته ها در صورتی است که ذمه محال علیه، بریء باشد.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv